

ærede Medlem siger saaledes, at det var nok i Arbejdsgiverforeningens Interesse at lave en Statistik over alle de lave Lønninger; saa skulde Beregningen finde Sted paa Grundlag af disse. Som om alle Arbejderne, det ærede Medlem repræsenterer, var nogle Kvæghoveder, der gik paa fire og havde Horn i Panden, hvad de maatte være for at acceptere en Statistik, baseret paa de lave Lønninger. Nej, saa dumme er Arbejderne ikke, og saa dumme er heller ikke Arbejdsgiverne. De ved meget godt, hvorledes de skal holde hinanden Stangen, og de ved meget godt, hvad der er rigtigt, og hvad der ikke er rigtigt i Opgivelserne. Akkurat lige saadan talte det ærede Medlem — som om han talte fuldstændig ansvarsløst fra denne Plads — om de Vanskeligheder og de Ophævelser, man gjorde overfor dette Lovforslag, medens Sandheden er, at vi allesammen med en Villie, der ikke kan være bedre, har arbejdet paa hurtigst muligt at faa det fremmet. Det er den Maade, hvorpaa det ærede Medlem udtaler sig sagligt.

Ordføreren (Martin Olsen): Lige saa lidt som Mindretallet og Flertallet i Betynkningen har polemiseret mod hinanden, lige saa lidt er der Anledning til ved Behandlingen her i Tinget at polemisere mod hinanden, thi vi er kommet rigtig godt ud af det sammen, paa nær at der altsaa har været lidt Gnaveri, fordi Arbejdet blev forceret.

Det ærede Medlem fra Ruds Vedby (Svendson) omtalte en Bladnotits, som havde stillet Højre og Venstre i et forkert Lys. Ja, det er ikke rigtigt, hvad der har staaet der; man kan ikke sige, at Højre eller Venstre vilde hindre Arbejdet; men naturligvis, der har været en vis Utilfredshed til Stede, fordi Arbejdet gik for hurtigt. Det havde jeg ikke behøvet at sige, det har det ærede Medlem fra Ruds Vedby saavel som det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fracnel) selv sagt i Dag. De har begge nævnt noget om, at Arbejdet er gaaet for hurtigt, og deri skal vel ligge, at det er gaaet ud over Arbejdets Kvalitet. Det mener jeg nu ikke. Jeg mener, at Lovforslaget er saa let overskueligt, at man hurtigt kunde danne sig en Mening derom. Det tror jeg ogsaa, alle Udvalgets Medlemmer har kunnet.

Jeg vil dernæst gerne gøre et Par Bemærkninger om de Ændringsforslag, Mindretallet har stillet. De ærede Med-

lemmer for Københavns 7de Valgkreds og for Ruds Vedby-Kredsen fremhæver, at Flertallet i Princippet ikke havde noget imod Ændringsforslag Nr. 3. Det er rigtigt nok. Men fordi man i Princippet ikke har noget imod en Ting, kan man have overmaade meget imod Enkeltheder. Det er det, Flertallet har, fordi Ændringsforslaget, som det foreligger, er uigennemføreligt. Det kan være, den deri udtrykte Tanke kan formuleres saaledes, at den bliver gennemførlig, men den er det ikke nu, og det er naturligvis Mindretallets Sag at forme et Ændringsforslag saaledes, at dets Bestemmelser kan haandteres i det praktiske Liv. Det er paaapeget af det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen), at Statistikken er mangelfuld. Jeg ved ikke, hvor mangelfuld den er for den Tid, da den blev udarbejdet, men i alt Fald for nærværende Tid, som Grundlag for en Bedømmelse af Understøttelsens Størrelse i Forhold til Fortjenesten ved Arbejde, tvivler jeg meget om, at den kan bruges. Det er jo nemlig ikke en aargammel eller ældre Statistik, vi skal have; det skal være en Oversigt over de øjeblikkelige Lønninger. Men en saadan har man ikke, og den kan ikke skaffes. Derfor vil det altid blive en Skønssag. Men, som sagt, hvis der kunde fastsættes noget i den Retning, havde Flertallet sikkert intet derimod.

I øvrigt skal jeg bemærke, at naar man, som af Ministeren paaapeget, er gaaet med til forskellige Ting, der opvejer hinanden, først er gaaet med til at forhøje Understøttelsen, saa til igen at sætte den ned og endelig igen forhøje Understøttelsen gennem Hjelpekasserne, er det noget besværligt at faa fat paa Stillingen. Det bliver jo Hip som Hap, paa hvad Maade man faar den Understøttelse, man skal have. Hvis Arbejdslønnen er for lav, maa den suppleres. Jeg ved, det er et Udtryk, man ikke holder af, men jeg kalder det nu at supplere Lønningerne gennem Hjelpekassen efter Dyrtidslovens Regel. Her er Forholdet det, at Staten betaler $\frac{2}{3}$ i Forhold til § 1 og Kommunen $\frac{1}{3}$. Det er akkurat det samme Forhold som ved Ydelsen af den ekstraordinære Hjælp, man her faar udover den vedtægtsmæssige Understøttelse. Jeg kan ikke se Forskellen. Det er kun Omsvøb, man vil lave, Omsvøb, der vil paanøde Kasserne en Bunke Arbejde, som dog ikke kan udføres. Man vil gøre det saa godt, man kan, eller rettere saa daarligt, som det vil blive. Det vil give Anledning til Arbejde, som ikke faar nogen